

KATEŘINA VODIČKOVÁ 363924

O „krizi umění“

Clair Jean, *La responsabilité de l'artiste* (Odpovědnost umělce), Paris, Gallimard, 1997, 146 str., 85 franků

Dagen Philippe, *La haine de l'art* (Nenávist k umění), Paris, Grasset, 1997, 252 str., 98 franků

Michaud Yves, *La crise de l'art contemporain* (Krise současného umění), Paris, PUF, 1997, 288 str., 98 franků

Připustíme-li, že je současné umění v krizi, nemůžeme totéž říci o žurnalistickém pozadí, které fenomén doprovází. Mezi nedávno vyššími pojednáními na toto téma můžeme jmenovat tři, která byla již vydána v knižní podobě v období mezi zářím a prosincem roku 1997. Jde o díla „*La responsabilité de l'artiste*“ (Odpovědnost umělce) od Jeana Claira, „*La haine de l'art*“ (Nenávist k umění) od Philippa Dageny a „*La crise de l'art contemporain*“ (Krise současného umění) z pera Yvese Michauda. V oblasti, kterou tato díla popisují jako upadající, tak vzniká poměrně vzácná situace, která si zaslouží být oceněna. Přinejmenším pozornost, kterou čtenáři věnují této debatě, nasvědčuje skutečnému zájmu. Dostáváme se tak velmi daleko od lhostejnosti vůči současnému umění, kterou rádi vyzdvihují různí autoři.

Oba postoje zapojené do rozepře jsou dobře známy již od roku 1992, kdy na stránkách revue *Esprit* debata propukla. Jednu stranu tvoří ti, kteří ujišťují, že současné umělecké praktiky se proměnily v nadvládu čehokoli, druhou stranu zastupují obránci současného umění, jež ho hájí proti pomlouvačům. V této hádce staromilců a modernistů se pojednání Claira, Dageny a Michauda snaží o odkrytí téměř celé palety názorů, které jsou v debatě zastoupeny. Zajímají se jak o postoj „odpůrců“, tak o hledisko „příznivců“. A nezapomenou se věnovat ani těm, kteří stojí kdesi uprostřed.